ANUL X. No. 1132 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 9 Noembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Boxul amator în plin progres

Campionatele regionale de box amator în curs de desfăşurare la Coloseul Bragadiru, lasă loc unor constatări îmbucurătoare, pe cari ne grăbim să le facem cu atât mai mult cu cât le-am prevăzut în aceste coloane.

E vorba de progresul uimitor pe care l-a realizat într'un scurt interval de timp ramura amatoare a boxului.

Pentru foarte multă lume, boxul amator are o importanţă relativă pentru că nu oferă emoţii în aceiaşi măsură în care le oferă cel profesionist. Motivul este foarte plauzibil, însă pentru cei ce ştiu că amatorismul este singura pepinieră a profesionismului, spectacolul amator prezintă o cu totul altă semnificaţie.

Am urmărit îndeaproape desfăşurarea eliminatoriilor şi trebue să recunoaştem că am văzut mult mai mult şi mult mai bun decât ne-am fi putut aştepta. Cei 115 boxeuri înscrişi în aceste campionate, dovedesc o condensare a interesului celor tineri pentru dificilul sport care este boxul şi mai dovedesc din partea conducătorilor de săli o atentă îngrijire a calităţilor individuale a candidaţilor la profesionism. Căci a urca pe ring în dispute oficiale un număr atât de mare de boxeuri, presupune un număr împătrit de începători în săli, începători cari nu aşteaptă decât prilejul să se facă cunoscuţi în public.

Prima şi cea mai interesantă constatare este aşa dar că efectivul boxeurilor noştri amatori s'a întreit faţă de trecutul apropiat, ceea ce este o notă optimistă în ceeace priveşte boxul nostru naţional.

Cantitatea a fost întotdeauna o condiţiune sine qua non a calităţii. Când ai de unde să alegi, alegi cu folos. Boxul bucureştean are aşa dar o rezervă impunătoare care-i va putea furniza stelele de cari va avea nevoe pentru stimularea marelui public.

A doua constatare şi nu mai puţin îmbucurătoare este în legătură cu calităţile technice ale amatorilor cari s'au perindat pe ringul dela Bragadiru. In alţi ani, deşi numărul concurenţilor era mult mai scăzut — lucru ce presupunea oarecum o selecţionare mai atentă, — amatorii s'au prezentat sub nivelul celor de astăzi. Intr'adevăr, marea majoritate a concurenţilor în campionatele regionale s'au dovedit bine pregătiţi din toate punctele de vedere. O dovadă a acestei constatări este faptul că nici unul din cei urcaţi pe ring n'a cedat prin k. o. sau scoatere din luptă, deşi în multe din întâlniri erau puşi faţă în faţă debutanţi cu amatori cari au mai apărut în public. A termina un match la puncte, presupune rezistenţă fizică şi mai ales un minim de cunoştinţe technice, fără cari nu se poate rezista unui adversar mai rutinat.

Surpriza acestor campionate în ceeace priveşte cantitatea şi calitatea boxeurilor angajaţi în lupta pentru titlu a fost augmentată de faptul că s'a oferit întâlnirilor amatoare un cadru aproape fastuos. Noi înşine—trebue să mărturisim—am fost mai puţin surprinşi, pentrucă obligaţiile profesionale cereau să fim în curent cu ceeace se pregăteşte.

Cutreerând sălile în ajunul campionatelor regionale, ne-am putut da seama de zelul pe care îl depuneau maeştrii de box pentru a prezinta elemente cât mai bine pregătite. Se născuse chiar o emulaţie dela sală la sală, dela maestru la maestru, fiecare ţinând să fie pe primul plan al campionatelor regionale, fiecare urmărind să dobândească cât mai multe titluri.

Cine va eşi învingător din această instructivă concurenţă, interesează însă mai puţin decât interesează rezultatele practice pe cari le-am relevat mai sus cu îndreptăţită satisfacţie.

ACTUALITĂŢI

Campioana Italiei de hokey pe ghiaţă în Capitală

Hockey-Bob-Club Cortiner D. Ampezzo campiona Italiei a acceptat în mod definitiv să joace la Bucureşti în cursul lunei Ianuarie.

H. B. C. Cortiner a cucerit titlul de campion învingând în finala campionatului pe H. C. Milano, cu 2:1.

Viitoarea reuniune de box

Soc. Poliţiştilor din România, sub regisoratul d-lui Aurică Niculescu, organizează la 1 Decembrie o mare reuniune de box la circul Kludsky. In match vedetă, Spakow cu Anderson sau Alfara. Reuniunea va avea loc seara, la ora 9.

Covaci şi Nelu Oprescu boxează la Paris şi Zürich

Cei doi pensionari ai d-lui Loubin Schoenfeld, vor boxa la 12 Noembrie la Paris-Ring, contra unor adversari cari nu le au fost încă desemnaţi.

La 18 Noembrie vor boxa la Zurich, în organizaţiile Jeff Dickson.

Se crede că adversarul lui Nelu Oprescu, care va boxa în match vedetă, va fi Guy Bonaugure.

Gh. Covaci va boxa în aceiaşi seară în match semi-vedetă.

Parcul sportiv dela Şosea va fi amenajat după planurile stadionului dela Amsterdam

Un senzaţional aranjament financiar. Constătuirea dela preşedinţia consiliului de miniştri

Chestiunea stadionului dela şosea a intrat în faza decisivă. Conjuctura actuală este extrem de favorabilă şi insistenţa anumitor factori ne determină să credem că pertractările sunt pe adevăratul lor făgaş.

Rezultatul lor nu e greu de prevăzut.

Deocamdată în reportajul prezent ţinem să arătăm tot ce s'a făcut de Vineri până astăzi şi cari sunt intenţiunile celor destinaţi să lucreze în această direcţie.

PROBLEMA FONDURILOR

Problema cea mai grea, care se pune ori de câte ori se discută chestiunea stadionului este aceia a fondurilor.

Astfel cum a fost concepută construcţia, pentru terminarea ei şi pentru desăvârşirea cadrului sunt necesare 40 milioane.

Ori, astăzi se pare că această dificultate, fără a fi deplin înlăturată, e pe punctul să provoace o soluţie nouă, neprevăzută.

BANII NECESARI STADIONULUI VOR FI PROCURAŢI DINTR'UN FOND DE INVESTIŢII

Tratative cari n'au durat decât o zi, au adus o înţelegere principială foarte importantă.

E stabilit că banii necesari construirei stadionului pot fi procuraţi.

Se ştie că Italia ne-a acordat un împrumut de 6 milioane dolari, sub forma de construcţii realizate de o societate italiană şi achitate cu rentă de stat. Din acest fond, italienii n'au construit decât pentru 600.000 dolari. Există deci un disponibil care trece de 5 milioane de dolari.

Ori, după informaţiile noastre, s'a ajuns la o înţelegere ca tot italienii să construiască stadionul din disponibilul mai sus pomenit.

Acest aranjament financiar înseamnă cea mai bună soluţie. Italienii cer însă o garanţie în plus reclamând o gajare a veniturilor stadionului. Asupra acestui lucru va trebui să se pronunţe U. F. S. R. şi nu credem că va face dificultăţi.

PROBLEMA CONSTRUCŢIEI IN SINE

Din moment ce problema fondurilor e în apropierea celei mai bune soluţii, ar fi de rezolvat chestiunea technică.

Tot ce s'a făcut până acum, s'a lucrat în baza unui plan restrâns al tribunei. Un plan de ansamblu n'a existat un singur moment. Ori, tocmai lucrul acesta e astăzi neapărat necesar. Astăzi planul trebue întocmit în baza fondurilor disponibile. Cum cu 40 milioane se poate realiza o construcţie monumentală, privirile tuturor au fost îndreptate spre stadionul dela Amsterdam.

Din informaţiile celor ce cunosc stadionul olympic olandez, reesă că atât locul cât şi tot ce s'a făcut până acum, s'ar potrivi minunat unei lucrări în genul celei dela Amsterdam.

Pentru urgentarea tratativelor, eri a avut loc o convorbire telefonică între d. Octav Luchide şi d. Loczi, delegatul Olandei în comitetul Fifei. Secretarul general al Rombolului a cerut să i se trimeată prin avion o copie a planului stadionului din Amsterdam.

CONSFATUIREA DELA PREŞIDENŢIE

In biroul d-lui dr. Aurel Leucuţia, la preşidenţie, a avut loc Luni seara un schimb de vederi între d-nii Pugno, reprezentantul consorţiului italian, d. dr. Sabin Manuilă, director la ministerul muncii şi Octav Luchide.

D. dr. Aurel Leucuţia a expus punctul de vedere al F. R. F. A.-ului care în colaborare cu Uniunea ţine să se termine stadionul.

Reprezentantul consorţiului italian, a arătat că discuţia trebue întreruptă până ce planurile vor fi întocmite în formă definitivă.

Comisia care a lucrat Luni la preşidenţie se va întruni, îndată ce planurile dela Amsterdam vor sosi în Capitală.

ITALIA VA ORGANIZA CAMPIONATELE EUROPEI DE ATLETISM IN 1933

Proectul, vechiu de mai mulţi ani, campionatele Europei, va fi în sfârşit realizat.

Comisia desemnată de Federaţia internaţională ca să studieze proectul şi-a terminat lucrările. Nu mai rămâne decât să se decidă cui îi va fi încredinţată organizarea acestor prime campionate.

Italia s'a declarat gata să-şi asume organizarea acestor campionate la Roma în 1933.

Comisia a decis ca programul să cuprindă toate probele disputate la jocurile olympice şi să ţină trei zile.

Italia se oferă să plătească deplasarea şi reşedinţa pentru 100 de atleţi reprezentând 22 de naţiuni. Numărul participanţilor va fi fixat după performanţele standard ale fiecărei naţiuni. Astfel Finlanda va da 15 reprezentanţi, Germania 13, Suedia 11, Anglia 10, Ungaria 9, Franţa 7, etc. Naţiunile vor putea să trimită mai mulţi atleţi, cu condiţiunea, însă ca cheltuelile suplimentare să fie făcute pe cont propriu.

TONY CAZONIERI A RAMAS CAMPION MONDIAL

La Madison Square Garden, în faţa a 18000 spectatori, Tony Canzonieri l-a învins la puncte pe Billy Petrolle.

Lupta a fost înverşunată, Canzonieri a atacat tot timpul, asigurându-şi un avantaj net în şapte reprize.

Şase reprize au fost în avantajul lui Petrolle şi două nule.

Reţeta a atins suma de 14 milioane lei.

Viforul Dacia şi Lăpuşan câştigători ai Crossului Mihail Eliescu

Incă odată în acest an am putut constata că eforturile acestui grup de idealişti la care nu putem trece cu vederea nici aportul Ligii Muntenia, dau din an în an rezultate mai frumoase, contribuind într'o largă măsură la propăşirea acestui frumos sport.

Fără îndoială, progresul crossului ar fi şi mai rapid, dacă cluburile bucureştene, dându-şi seama de importanţa acestui exerciţiu fizic ar creia fiecare câte o secţiune de cross. In acest sens exemplul tinerei grupări Gloria, club eminamente de foot-ball, este edificator.

Cu un lot mai mare de concurenţi ar fi posibilă şi aplicarea unei noi formule, crossuri pe categorii, atât de utile şi cari ar contribui într'o largă măsură la desvoltarea crossului.

Căci fără îndoială că este o lacună de a pune pe debutanţi şi novici, alături de campioni şi crossmeni consacraţi.

Cu toţii dorim ca crossul să progreseze, dar la aceasta nu se poate ajunge decât procedând prin selecţiune, pentruca mai apoi să obligăm pe alergători să muncească să se pregătească raţional şi metodic.

TENDINŢE LAUDABILE

Se pare că o campanie de inviorare a acestui sport a început, atât din rândul oficialităţilor, cât şi a iniţiativei particulare.

Discutând cu unul din iniţiatorii crossului Eliescu am auzit câteva lucruri cari m'au bucurat.

„Mână în mână cu presa, al cărui rol în asemenea ocazii este de netăgăduit, cu concursul oficialităţilor sportive respective, vom încerca ca din an în an să dăm o mai mare amploare acestui cross şi în general tuturor manifestaţiunilor de acest gen.

„Vom mări cadrul competiţiunii, o vom înzestra-o cu numeroase şi frumoase premii, în acelaş timp nu vom neglija nici cluburile, căci cross-countryul este prin excelentă sport de cluburi, sport de echipă, donând cupe şi pentru echipele clasate a doua şi a treia.

„Dorim să creiem în jurul acestui concurs o atmosferă de sinceră sportivitate în care cei mai buni, cei mai bine pregătiţi vor avea ocazia să se distingă şi unde tinerii să aibă ocazia de a asista la o adevărată sărbătoare atletică".

Cel de-al 12-lea cross Mihail Eliescu a fost conform aşteptărilor o frumoasă şi reuşită manifestaţie.

Numeroşii sportsmeni, veniţi să asiste la această alergare, cred că au plecat cu o frumoasă impresie.

Este drept partea de spectacol a fost oarecum redusă, din cauza parcursului dar din puţinul cât s'a văzut, spectatorii au avut posibilitatea să-şi dea seama de frumuseţile acestei alergări.

Noul parcurs a fost în mod fericit ales, nu prea lung — 8 km. — posedând teren variat.

Timpul a fost şi el excelent, iar organizarea bună până în cele mai mici amănunte, graţie interesului depus de domnii: H. Muşetescu, R. Schmettau şi membrii Ligei Muntenia.

(Continuarea în pagina II-a)

GERMANUL HENNE A STABILIT UN NOU RECORD MONDIAL MOTOCICLIST

De câţiva ani, industria engleză şi cea germană, dau adevărate asalturi recordului mondial motociclist, pe kilometru cu plecare lansată. Reprezentanţii de seamă ai celor două state au făcut tot ce le-a stat în puţinţă pentru a realiza timpul record.

La 6 Noembrie 1930, la Cork în Irlanda, englezul Wright pilotând o motocicletă O. E. C. cu motor Jap de 1000 cmc. a isbutit să acopere 1000 metri în 14 secunde 84/100, ceiace echivalează cu o viteză mijlocie de 242 km. 587 pe oră. Performanţa este cu adevărat magnifică şi deaceia s'a crezut că germanul Ernst Henne, precedentul recordman mondial va renunţa la ideia unei tentative de doborâre a noului record. Faptul că în decursul anului următor acest pilot de necontestată valoare, nu a atacat recordul în fiinţă, îndrituia pe toţi cei interesaţi, să creadă că timpul realizat de Wright va mai rămâne timp îndelungat pe tabloul recordurilor mondiale.

Ernst Henne era însă, singurul om care nu renunţase la ideia reintrării în posesia titlului mondial de viteză pe kilometrul lansat. El a făcut mai multe încercări necontrolate, iar în ziua de 3 Noembrie, găsindu-se la Tat lângă Budapesta, unde şoseaua oferă toate avantajele, Henne a cerut să fie cronometrat oficial şi a reuşit să acopere 1000 metri cu plecare din loc în timpul record de 14 secunde 73/100, viteza orară fiind de 244 km. 399. Deci englezul Wright a trebuit să cedeze locul ce-l ocupa, germanului Ernst Henne.

Dar, germanul nu a bătut numai recordul mondial pe kilometru ci a stabilit un nou record pe milă, acoperind distanţa în 24 secunde 44/100, ceiace reprezintă o iuţeală mijlocie de 237 km. 540.

Meritul cel mare al noului recordman mondial constă în aceia că a realizat straşnica ispravă, la ghidonul unui B. M. W. de 750 cmc. Deci, Henne a reuşit, cu o cilindrată cu 250 cmc. inferioară cilindratei lui Wright, să facă mai mult decât alergătorul englez.

Este o performanţă care iese din comun şi se pare că ea va prilejui un nou duel Henne-Wright.

Un velodrom închis la Bucureşti

Un proect senzaţional. Cicliştii noştri vor trece la profesionism. O propunere

Intr'un cerc de sportivi, mari admiratori şi amatori ai sportului ciclist, se discuta zilele trecute o chestiune menită să facă vâlvă în lumea noastră sportivă. Se emisese ideia formărei unei asociaţii de capitalişti cari să pună bazele unui velodrom acoperit, capabil să permită disputarea curselor cicliste şi în anotimpul zăpezii şi în cele ale ploilor.

După cum am spus mai sus, chestiunea s'a pus principial şi nu putem stabili cari sunt şansele de traducerea ei în fapt. Curiozitatea ne-a făcut să căutăm a obţine amănunte în legătură cu cele transpirate şi iată ce am aflat.

O PISTA INCHISA IN CENTRUL CAPITALEI

Deşi foarte amabil, — unul din cei direct interesaţi — interlocutorul nostru a fost extrem de sgârcit în amănunte. Foarte pe scurt el ne-a declarat că se intenţionează construirea unui velodrom închis pe unul din terenurile centrale ale oraşului. Condiţiunile în cari urmează să se pună în aplicare această idee ne-au fost ascunse, după cum nu ni s'a putut pune la dispoziţie nici o schiţă a planului lucrărilor ce urmează a se efectua.

O URMA IN STEJAR DE 250 METRI

Insistând, am mai putut smulge un amănunt destul de preţios. Velodromul urmează să fie înzestrat cu o pistă de stejar în lungime de 250 metri, construită după toate legile arhitecturei şi ale calculului. Cu virajurile ridicate, conform cerinţelor, pista va putea fi cu uşurinţă demontată pentru a permite ca în locul ei să se poată practica şi alte sporturi.

UN PALAT AL SPORTURILOR?

Iniţiatorii nu au intenţia să pună bazele unui aşa zis „palat al sporturilor" dar, vor să pună în practică pista demontabilă, pentruca, până în ziua când ciclismul va putea să asigure recuperarea, localul să poată produce din închirieri diverse.

TRIBUNE VASTE

Pista urmează să fie înconjurată de tribune spaţioase capabile să adăpostească 10.000 spectatori. Desigur că iniţiatorii nu comptează deocamdată pe un atât de mare număr de asistenţi dar, ei speră ca încetul cu încetul, datorită propagandei pe care intenţionează să o facă vor ajunge în situaţia de a-şi asigura un bun venit numai prin cursele cicliste.

NECESITATEA PROFESIONISMULUI

Desigur că, înfiinţarea unui astfel de local ar implica introducerea profesionismului în ciclism. Deocamdată, România nu posedă decât amatori deghizaţi.

Insă, dat fiind că antreprenorii viitorului velodrom intenţionează să asigure triumful ideii lor prin importarea de alergători străini profesionişti, parte dintre alergătorii noştri, cei mai buni bineînţeles, vor trebui să îmbrăţişeze această meserie.

PROECT INDRASNEŢ

Noi privim chestiunea înfiinţării unei piste cicliste acoperite, cu foarte puţin optimism şi vom spune chiar că traducerea ei în fapt constitue aproape o imposibilitate. Nu vrem însă ca prin părerile noastre să contribuim la scăderea moralului iniţiatorilor.

O PROPUNERE

In ceeace ne priveşte suntem de părere ca, înainte de a se pune chestia construirii unui velodrom acoperit să se purceadă la înfiinţarea unei piste sub cerul liber, fie ea chiar confecţionată din pământ. Capitala nu posedă un astfel de teren, întrucât nu se poate spune că pista Moto clubului corespunde cererilor. Ea este mult prea lungă pentru a putea oferi destul de spectaculoase întreceri cicliste. Pista ideală sportului pedalei nu trebue să depăşească 500 metri în lungime şi este chiar de preferat ca ea să nu măsoare mai mult de 333 metri.

Facem atenţi pe iniţiatorii velodromului închis, asupra propunerei noastre, întrucât ea este mai uşor de realizat şi, în plus, are avantajul de a nu cere investirea unor prea mari capitaluri.

r. e. d.

O nouă sală de box în Capitală

C. F. R. va organiza reuniuni pugiliste în centru

Odată cu dărâmarea circului Sidoli, problema continuării reuniunilor profesioniste în timpul ernei a început să preocupe deopotrivă pe toţi cei interesaţi: pe organizatori, pe conducătorii de săli şi pe toţi acei ce se agită în jurul ringului. S'au făcut tot felul de proecte, dar nu s'a ajuns la rezolvarea completă a problemei.

In această ordine de idei, clubul C. F. R. a activat cel mai intens şi — după cât se pare — a reuşit să ajungă — în ceeace-l priveşte — la un rezultat destul de satisfăcător.

E vorba astfel, ca secţia condusă de Umberto Lancia să părăsească sala dela Gara de Nord, şi să se instaleze chiar în cursul acestei luni în sala Teatrului Majestic. In această sală vor continua antrenamentele C. F. R.-ului şi se vor organiza în acelaş timp reuniuni mixte. In acest scop, C. F. R.-ul a reţinut la federaţia de box date pentru a doua jumătate a lunii curente.

Transformându-se sala Majesticului pentru reuniuni pugiliste, se remediază în bună parte o lacună de care boxul bucureştean începuse să se resimtă.

In mijlocul săptămânii

In perioada de viteză,
Şi de invenţiune nouă,
Am atins şi 'n football culmea:
Să jucăm la ora două.
Cum drăguţ, românul nostru,
E sportiv sadea, de rasă,
A dat buzna dela slujbă,
Şi lipsindu-se de masă,
A mâncat vre-o două chifle,
A băut o limonadă
Şi partida dela Venus,
A pornit urgent s'o vadă.
In tribună i-o folie,
Aier mult şi vântul bate,
Băncile nestingherite,
Se resfaţă 'n libertate.
Controlorii fac o sârbă,
Iar casierii joacă şah.
In materie de finanţe,
Vor înregistra un crach.
Intr'un colţ Leonte strigă
Cu amărăciune-adâncă:
«Eu joc foot-ball, şi poporul
Stă acasă şi mănâncă».
A scăzut la poartă preţul,
Fiindcă nu e lume vere,
Până chiar şi-afurisitul
Barometru e 'n scădere.
Iar arbitrul, să nu 'ngheţe,
Jucătorii ies în şube,
Cu chiloţii 'n pantaloni
Şi-a luat glugă şi şoşoni.
Neavând respect de «profi»
Respectaţi pe 'ntregul sol,
Macabiştii îi sfidează
Şi le bagă primul goal
La repriză, Ripensiştii,
Par'că au băut benzină
Domnul Balaci ameninţă:
«V'a luat dracul la chenzină».
Auzind că e'n pericol
Sfânta leafă dela 'ntâi
«Profi» s'au pornit pe treabă.
Şi-au jucat cu năbădăi,
Căci era în joc acuma,
Trenul, leafa, casa, masa.
Par'că-a fost la pescuială,
Zauber îşi umpluse plasa.
Toată lumea-i indispusă,
E un val de nostalgie,
Numai singur domnul Balaci,
S'a 'ngrăşat de bucurie.
Unul, care îl văzuse,
Radios şi fericit,
«Cel mai mare-antisemit».
«Cel mai mare antisemit».
Iar cassierul ce să facă,
A glumit pe-un dulce ton:
«Dacă încasam ca Zauber,
Aveam sigur un milion».

A. NOL.